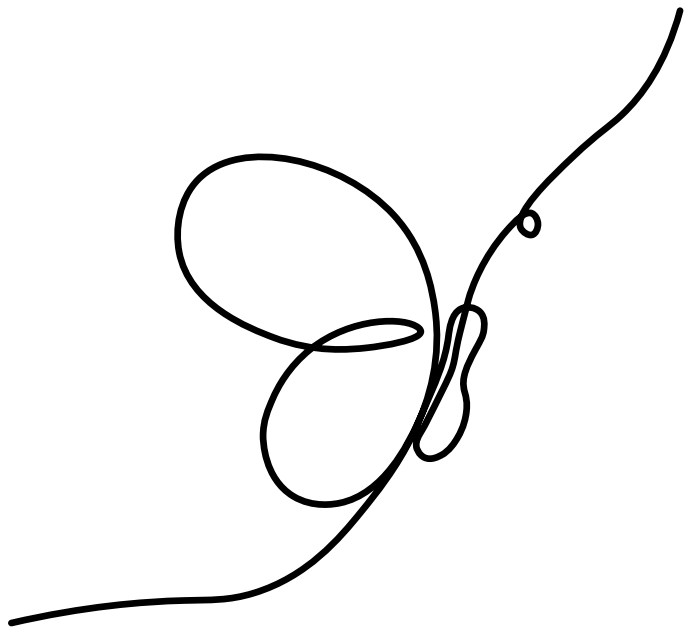

Novoroční předsevzetí

Hodlám vydat
knížku básní,
u který se každéj
zasní,
z které aspoň
na chvíli,
vzlétnou v duši
motýli...

SEZNAM BÁSNÍ

→ Zde se nacházíte

02	Barvy andělů	01	Novoroční předsevzetí
04	Dvakrát do jedné řeky	03	O lásce a úsměvu
06	Rozpouštění	05	Ořechy a řeka
08	Novoborský kostel	07	Mořská
10	Vesmírná	09	Novoroční
12	In the city	11	Bodláčí
14	Jak na to	13	Přerušení
16	Poselství	15	Emoční
18	Pořád svá	17	Nedělní chvilka poezie
20	Mám to jinak	19	Jiná
22	Realita	21	Nehoda
24	Na rogale	23	Nečekám
26	Raketa	25	Hříšné touhy staré ženy
28	Košilatá	27	Ženská nemá začínat...
30	Inzeráty	29	Svatojánská
32		31	Inzerát
		33	

-
-
-
- 34 Karma
- 36 Pojišťovny
- 38 Otázka
- 40 Reklamní slogan pro výrobce žebřin.
- 42 Plíhalovsky adventní
- 44 Vzpomínka na budoucnost
- 46 Strašidelná pohádka
- 48 O ptácích a tak
- 50
- 52 Zimní „sedomaso“ veršík
- 54 Plíhalovsky krátká
- 56 Nerozhodná
- 58 Slova nejen vyjmenovaná
- 60 Naděje ztroskotance
- 62 Téma
- 64 Kamenná
- 66 Ranní erotická
- 68 Zjevení
- 70 Lada bejby
- 35 Osud?
- 37 Realistická
- 39 Ranní povzdech recidivisty
- 41 Prozaická
- 43 Adventní... ze života
- 45 Pořád
- 47 Jak se množí mořské panny
- 49 Štiplavá
- 51 Dotýkání
- 53 Kat gentleman
- 55 Moje nejkratší...
- 57 Předběžné opatření
- 59 Bludičkovská
- 61 Kostlivci ve skříni
- 63 Rezignace
- 65 Dolák
- 67 Pokračování
- 69 Matematická
-

Barvy andělů

Bílá je barva
andělů...
a černá taky.
A ten můj,
strážnej...?
Tak ten je
khaki.

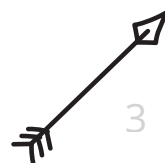

O lásce a úsměvu

Našla jsem
v lese
ztracenej šíp,
myslím, že
jednoho z
Amorů.

Pořád si říkám:
„bude líp“
a koutky...?
Koutky furt
nahoru

3

Dvakrát do jedné řeky

Objetí je stav
kdy netřeba slova
tak se někdy stav...
zkusíme to znova

Ořechy a řeka

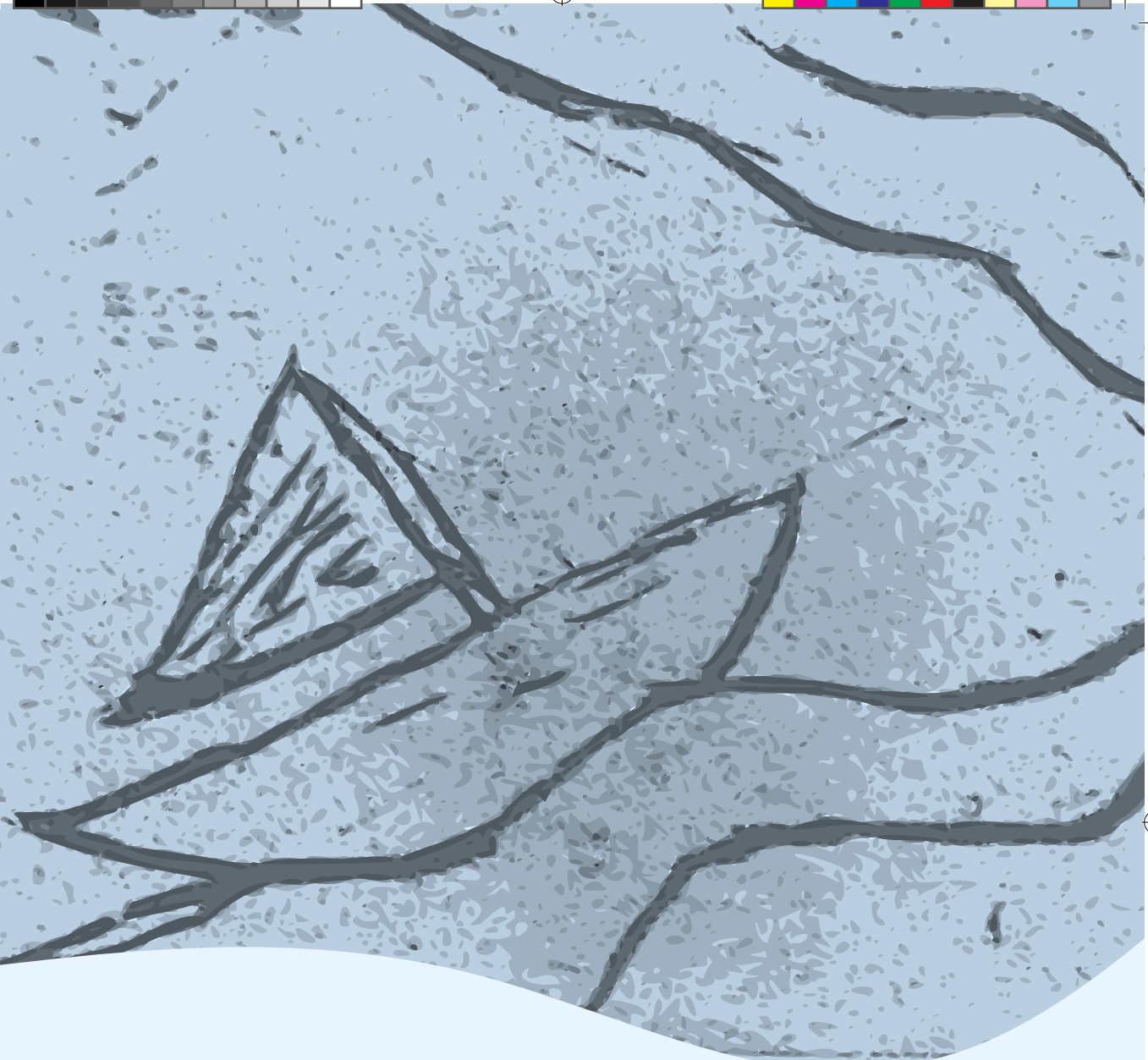
Ve vlašském ořechu
moudrosti věku,
je třeba nádechu...
přeplavat řeku.

Ve vlašském ořechu
vzpomínky něhy
a třeba bez dechu...
propojím břehy.

Jen v rouše
Evině
přišla jsem
k Tobě,
tváříc se
nevinně
jak čerstvé
robě.
Zrozena
z mořských
pěn
a trochu
z hlíny,
život je
plný změn,
rozpustíme
stíny...

Rozpouštění

Občas je
v lahvi
víno
a občas
není...
A občas
je moři
líno
a občas
pění.
A někdy
je loď
tak trochu
bez přístavu
a někdy
se mnou
pojd'...
A někdy
radši
sama plavu.

Novoborský kostel

V kostelním tichu
dva strážci
střeží...
...mlčení...
A zatím... tiše
v každém
z nás,
se rodí
zjevení...

Novoroční

Dívám se na mraky,
nyní už bubáky
nevidím v nich.
Co duše bolelo
v hlubinách zmizelo
a padá sníh...

Vesmírná

Na okraji vesmíru
žijou lidi ve smíru.
Nezloběj se na sebe,
maj to blízko do nebe.

Bodláčí

11

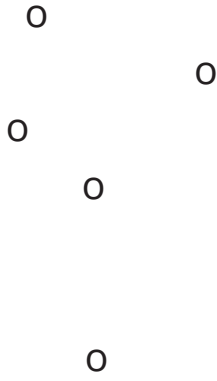
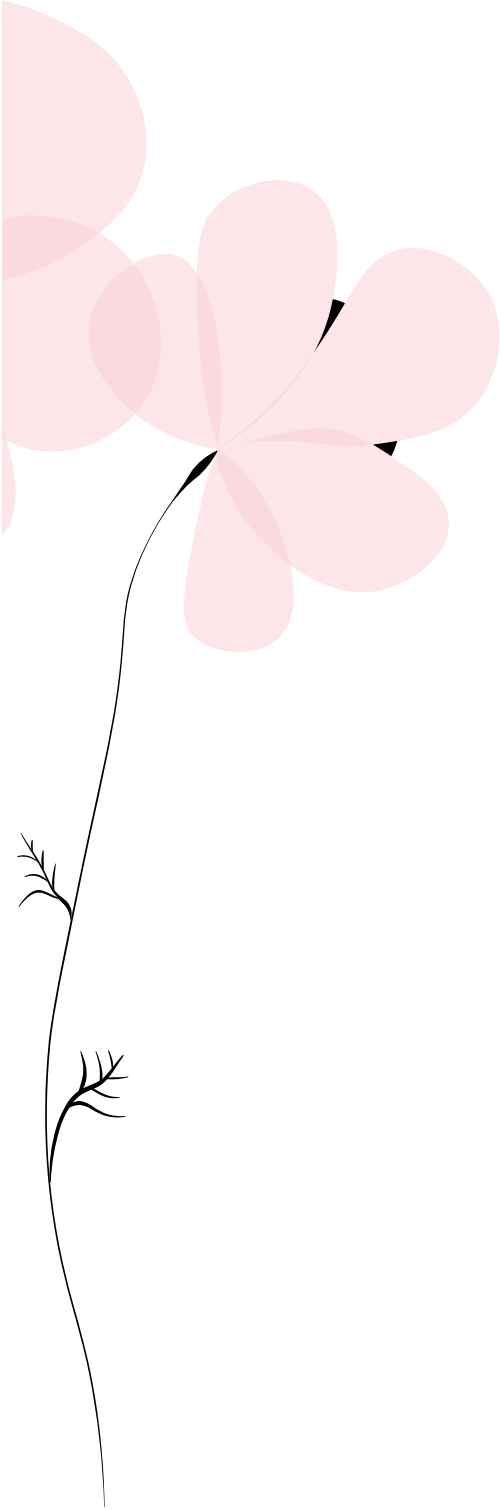
U silnice dva bodláci
řekli,
že se nevyplácí
býti k sobě pichlaví
no... a pak se
...objali

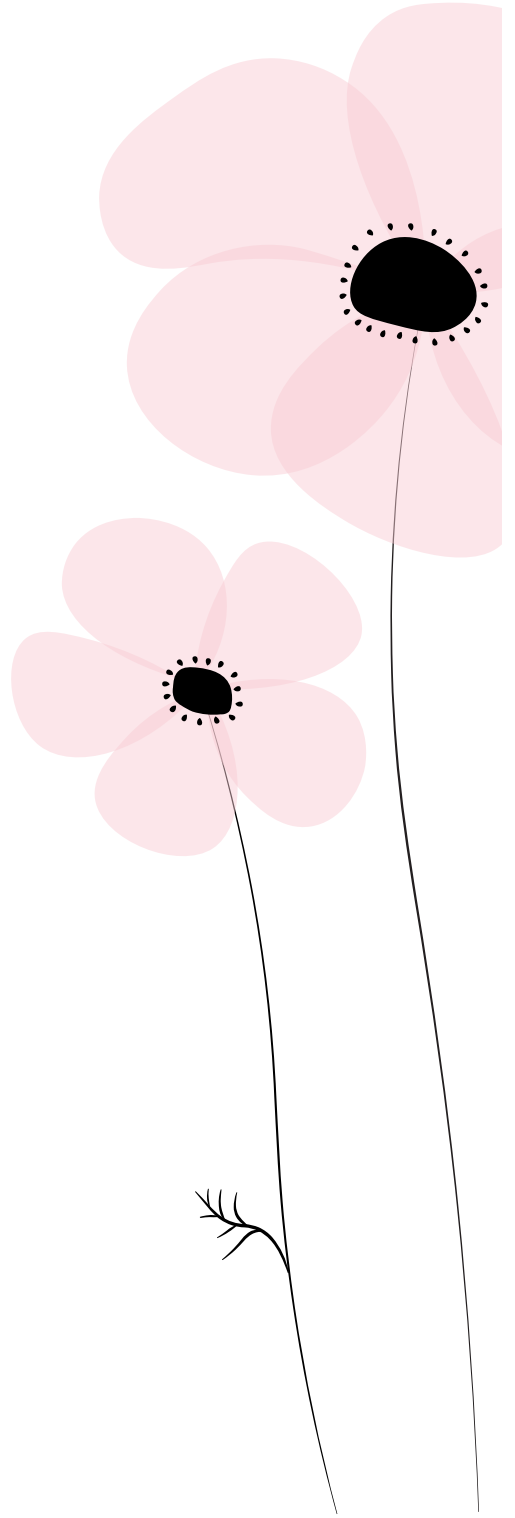
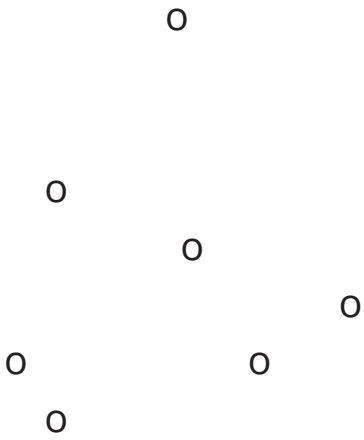

Za zdí v tomhle paneláku,
uvadají květy máků.
Krvavý a svrasklý květy,
prostupují naše světy.
Stejně jako naše city,
krvavý a svrasklý cosi...
o dvě kapky rosy
prosí...

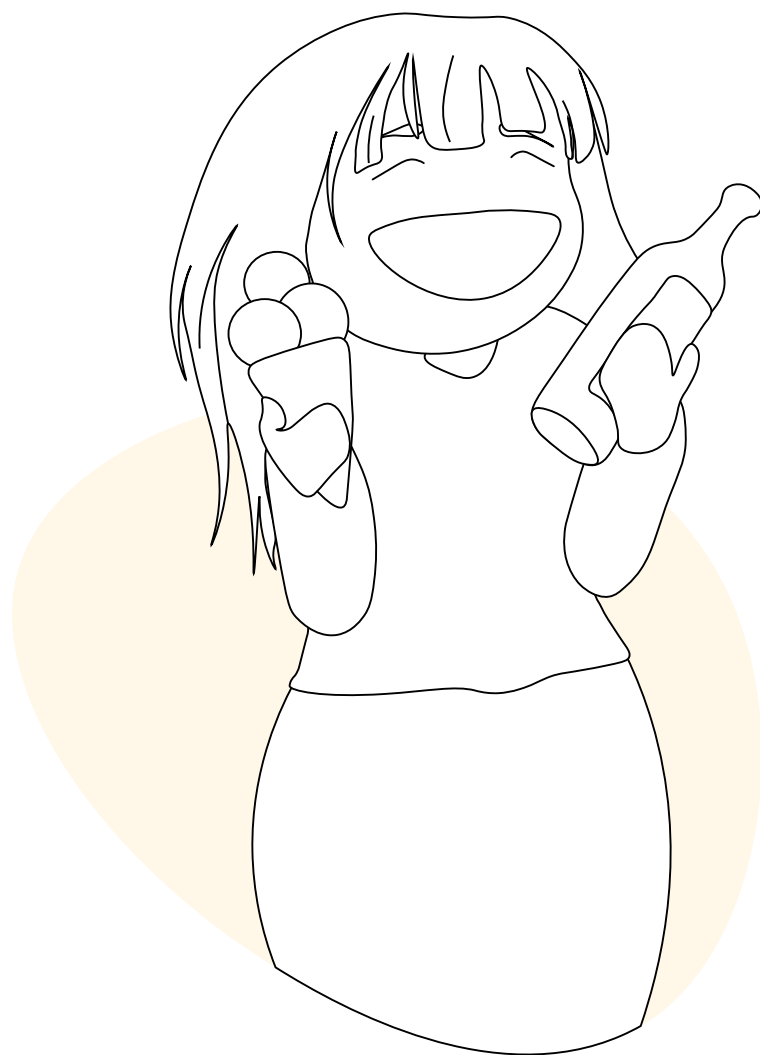

Andělé,
co říct Ti měli
“Budeš tátou”
oněměli...
a v tom
tichu
bez cesty
za zločinem
aresty.

Emoční

Máš-li v cajku emoce,
nesejmou tě nemoce.
Tak se lidi tlemte denně,
ať je, sakra, chorob méně.

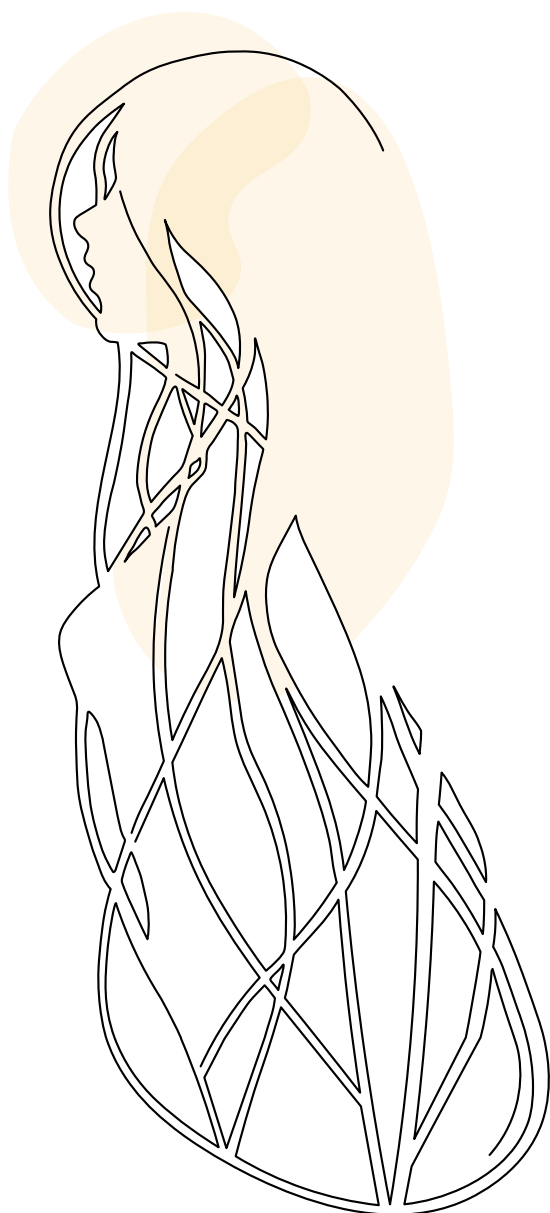
Jak na to

Když je život na pytel,
když je život na rum,
nepomůže spasitel,
dám si velký Durum.

Když se věci zamotaj,
a dochází dech,
asi je v tom jinotaj,
asi... jsem na plech.

Nerouhám se, nepláču,
v ruce držím zmrzku,
přebarvím se z blondýny
na kvalitní zrzku.

Nebo vrátím tělo zemi,
duši nebi, kůži lvům,
— nebo mezi věcmi těmi,
zvolím zase jen ten...
rum.

Poselství

Ženský pište básničky
pro radost i smutek
i pro toho darebáka
co vám s jinou utek.

Ženský pište básničky,
slova barvy hlíny,
vyrejtejte do kamenů
radosti a splíny.

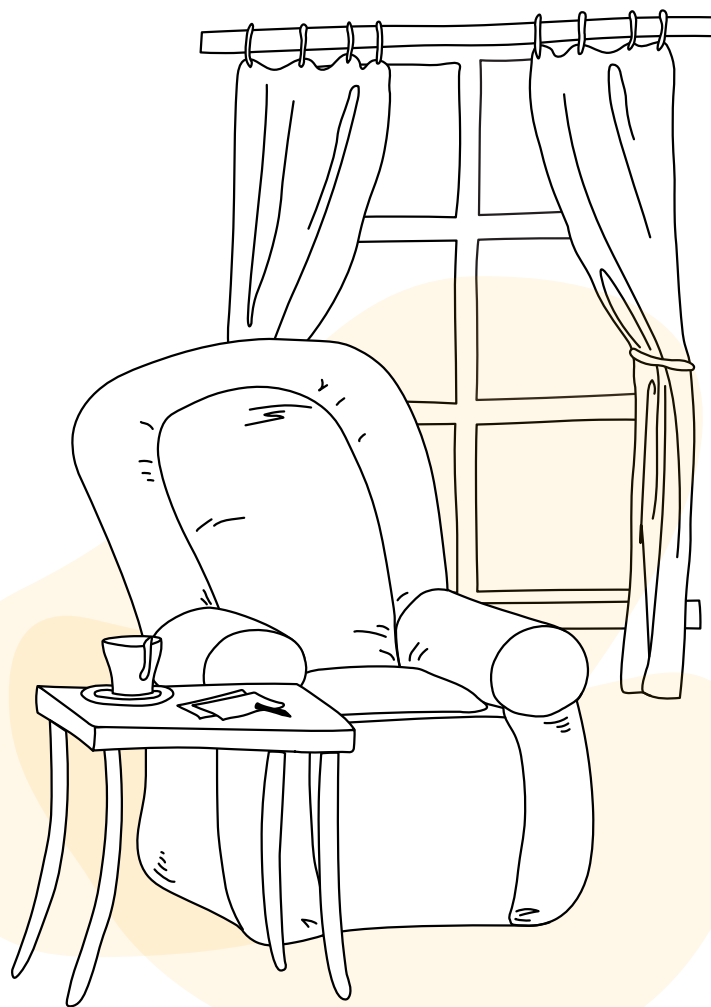
Ženský pište básničky
i když se vám nechce,
i když život neplyne
hravě, něžně, lehce.

Ženský pište básničky,
pro toho kdo vnímá,
že oheň a naděje
ve vás ještě dřímá.

Nedělní chvílka poezie

17

Nedělní chvílka poezie
nikoho vlastně...
nezabije.
Chvilinka se slovy,
které mění
životní okovy...
na umění...

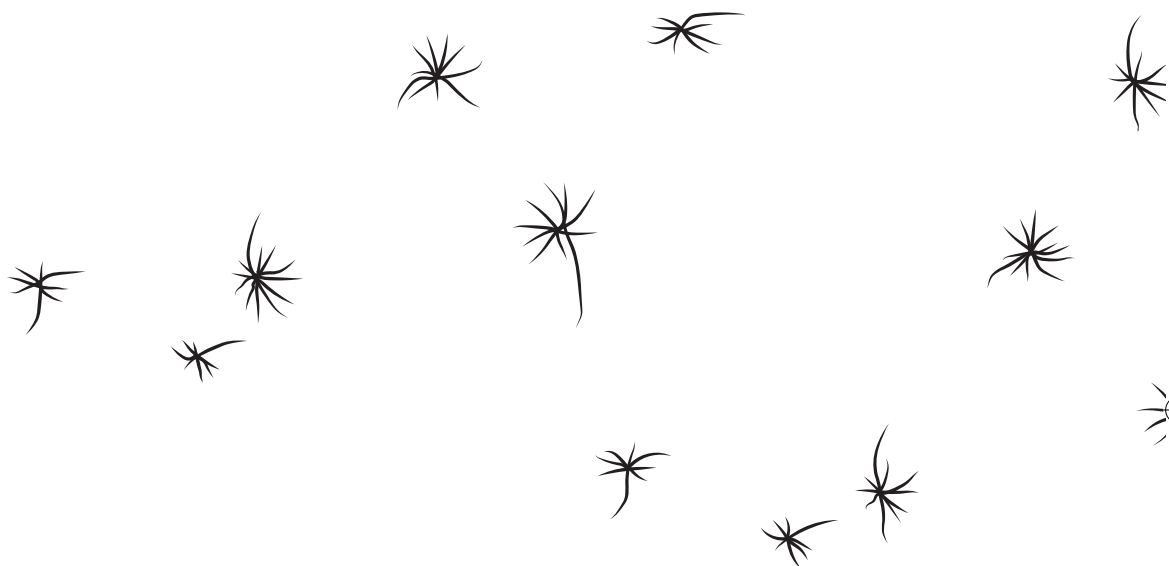

Pořád svá

Nežli makat
na svém bříšku
radši žlutou
pampelišku
vetknu ve vlas
šedivý
ať se nikdo
nediví...

V kapkách deště,
v zrnku soli,
vyplaví se
vše co bolí.
V stružce krve,
v číši vína,
pochopíš to,
Že jsem jiná...??

Mám to jinak

Za poslední
love,
snídám jab'ko
granatove

Nehoda

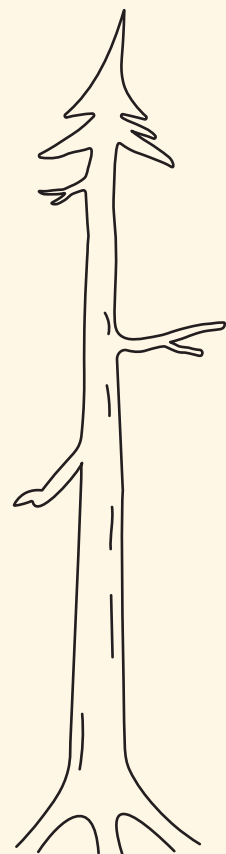
Smutně hledím
na díru
v toaletním
papíru...

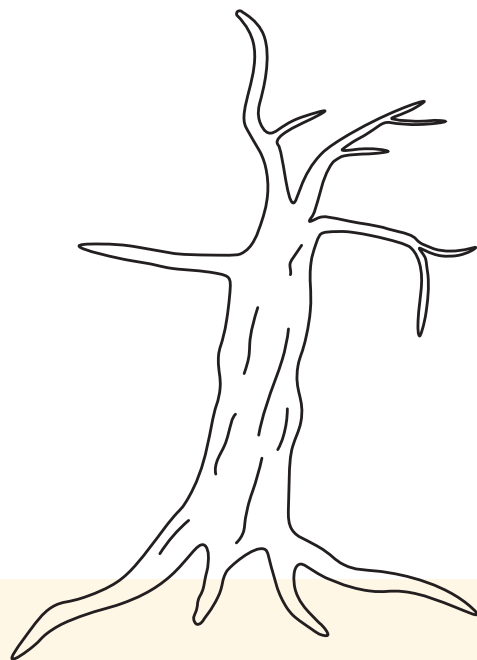

Realita

Zas na prince
z pohádky
nemám
ani na splátky...

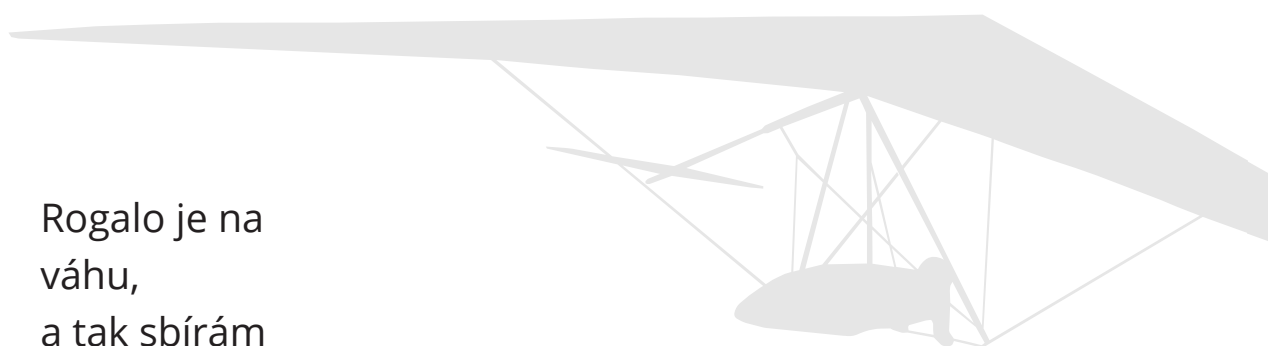
Nečekám

Nečekám
na prince
s bílým
koněm
žiju život
teď
a né po
něm.

Nečekám na dary pod
uschlým
stromem.

Na rogale

V opuštěné
hale
létám na
rogale.

Rogalo je na
váhu,
a tak sbírám
odvahu,

dle poslední
teze,
posunout své
meze...

Hříšné touhy staré ženy

Toužím vlastnit
Lamborghini,
jaké nemá nikdo
jiný.

Navzdory
své hříšné
touze,
mám jen
starýho...
Francouze

25

Raketa

Po dvou chlapech
a třech dětech
přicházím teď
do let,
kdy se chovám
jak raketa,
co má střední
dolet.

Způsobuji
paseku,
paniku a
zmatky...
takže často
srandu
mají
děti ze své
matky...

Ženská nemá začínat

Dnes jsem
asi způsobila
zmatky trochu
citové...

když jsem borce
políbila a řekla mu
ajlove...

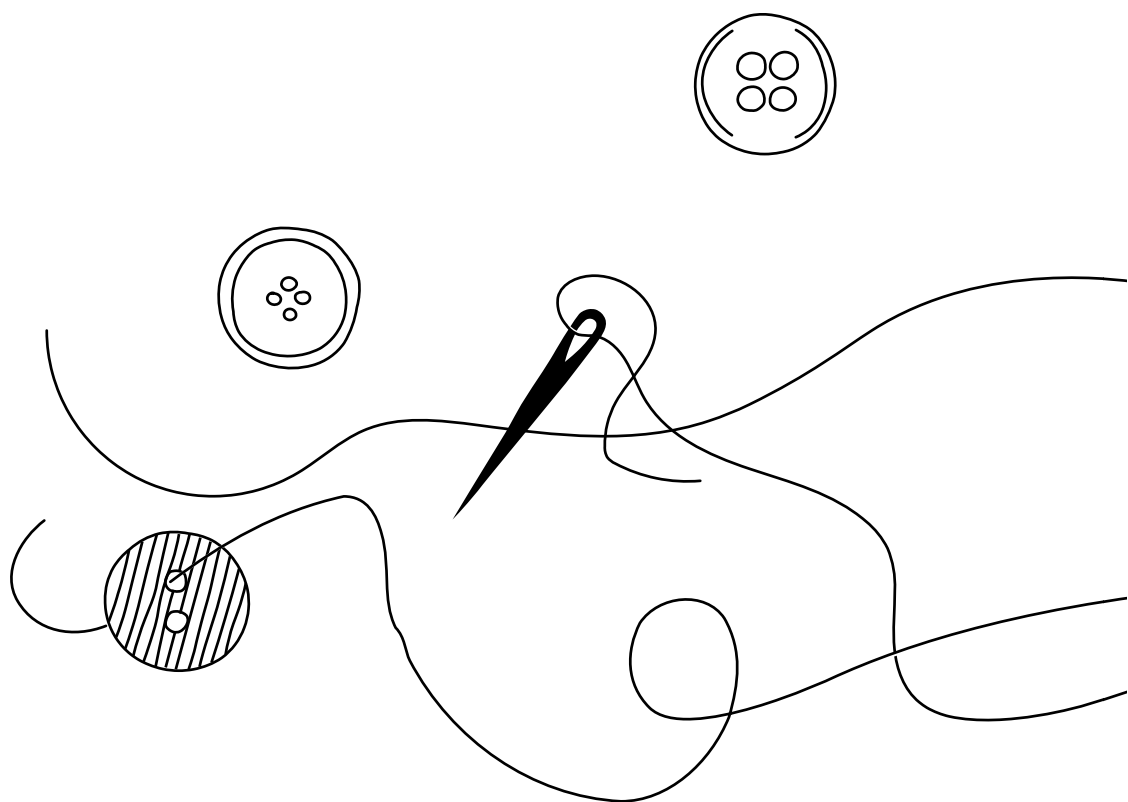
netušil co má si počít,
chtěl mě pozvat
na hory.
A než zmizel
řekl jenom

milá holka
ájmsorry...

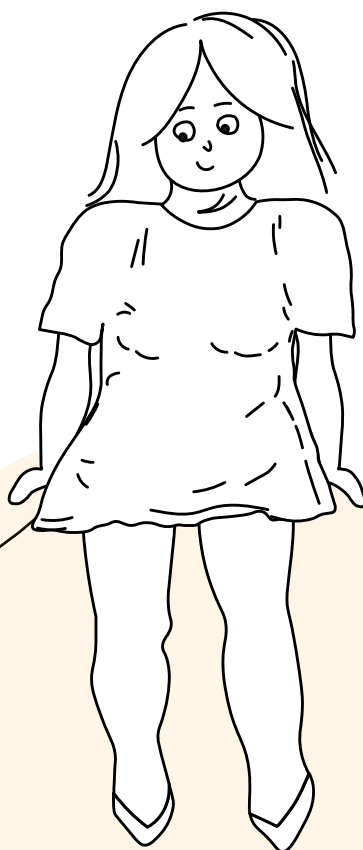
Košilatá

Jak se asi cítí
knoflík připoutaný nití
režnou -
ke své košili,
když nežhnou ani nešílí
z ní muži,
když se oblékám...
i tak jsem ráda,
že ho mám.

Svatojánská

Za noci Svatojánské,
v košili pánské,
na stupně vítězů
už dávno
nelezu.

Inzeráty

Vyměním 2 velké byty
za 3 malé trilobity.

Chci vyměnit starý les
za cestu až do nebes.

Směním jednu díru myší
za toho kdo dobře slyší.

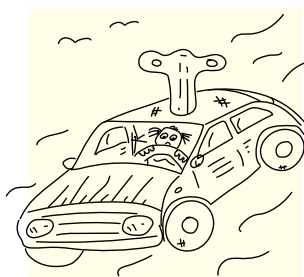
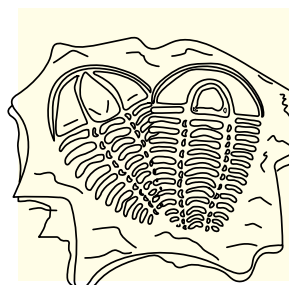
Chci vyměnit auto s klíčkem
za cirkus i s kouzelníčkem.

Koupím starý obraz mnicha,
který nechce být už zticha.

Vyměním dva živé šnečky
...za hrnečky.

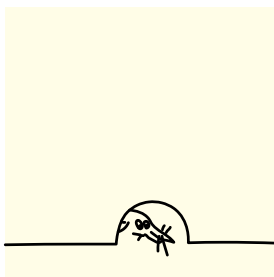
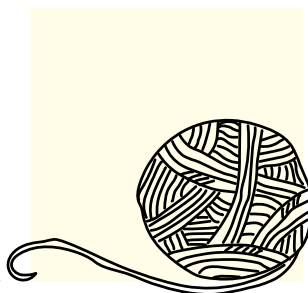
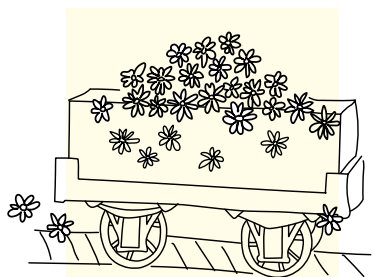
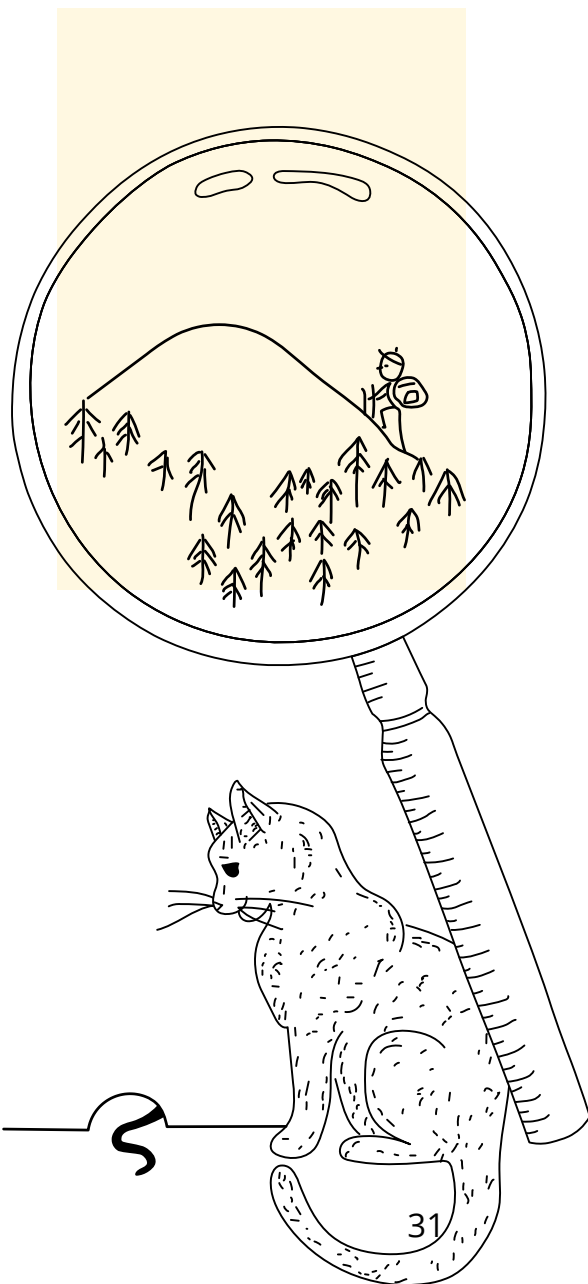
Prodám hnědý z kůže pásek,
koupím vagón sedmikrásek.

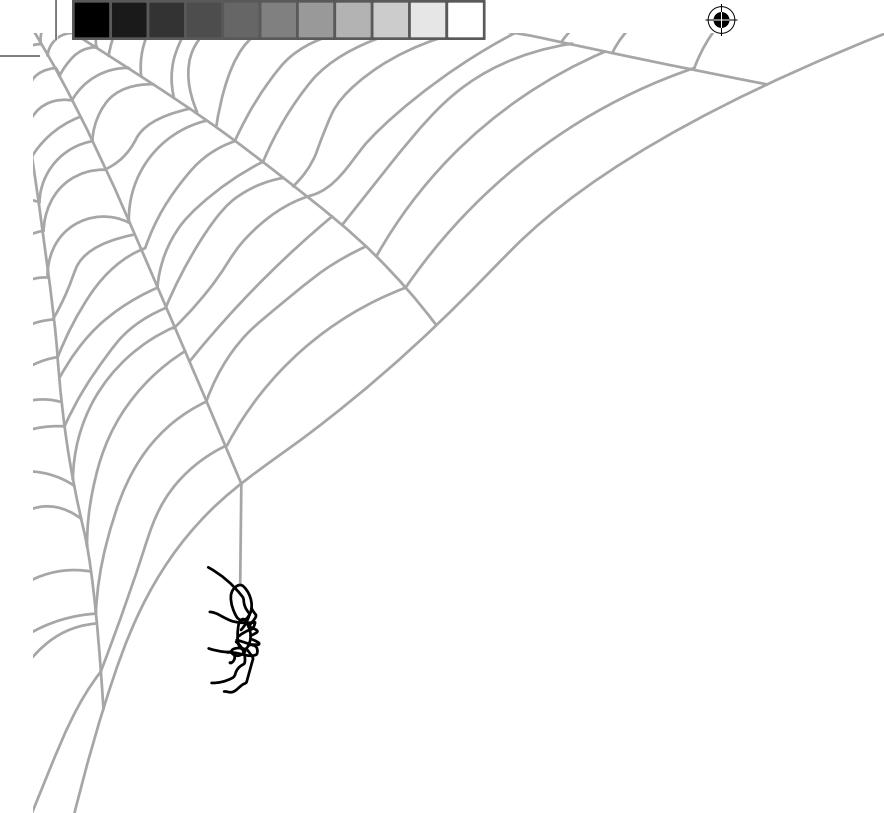
Prodám to... co k žití není,
no a za to získám jmění.

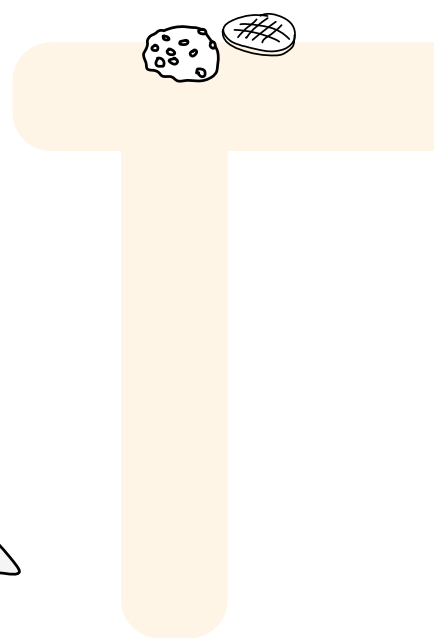
Inzerát

V hustých lesích
kolem Luže,
hledám muže,
kterej může...

Obalena v pavučině,
snídám starý keksy,
i když zrovna na mizině...
připadám si sexy.

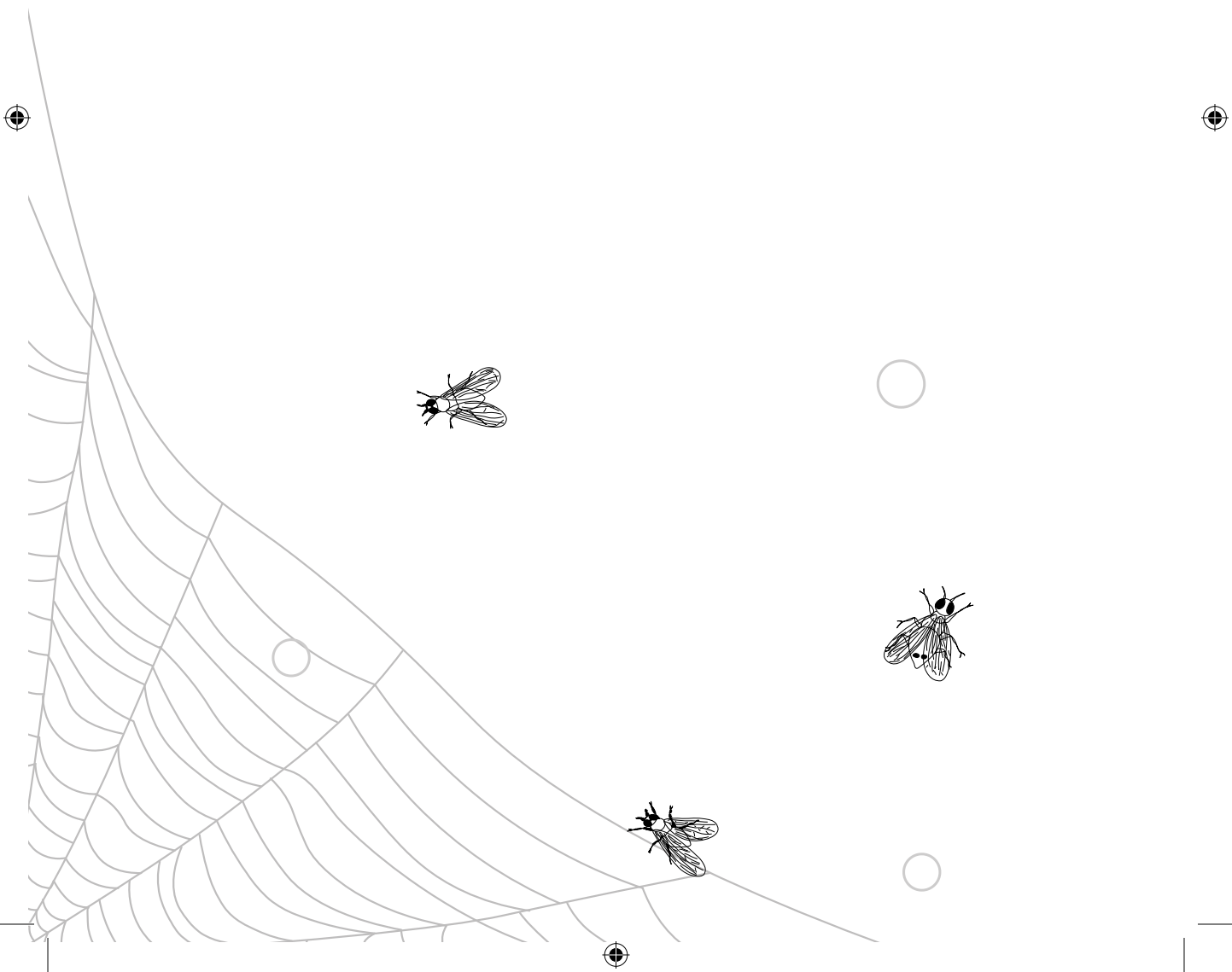
Sotva se vleču
s nohama
v leču.
Snad jenom
Pán... ví
co bylo
v pánvi.

Karma

Vysála jsem pavouka
a karma to prokoukla.
Během velmi krátké chvíle
přemnožily se
octomilky...

Osud?

Vysála jsem,
asi je to hřích,
křížek z růžence.
Osud už není
na nebesích,
ale na Lence...

Pojišťovny

Dnes mi
k svátku,
no k té
Lence,
dali průkaz
pojištěnce

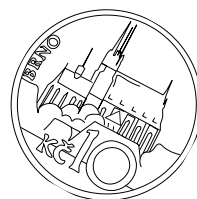
EVROPSKÝ PRŮKAZ ZDRAVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ

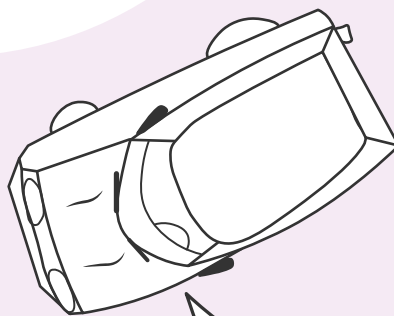
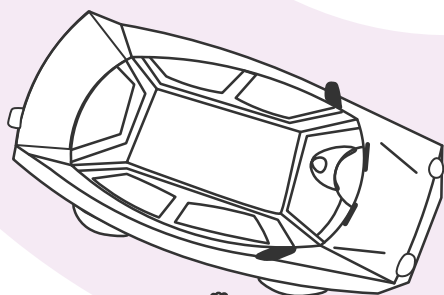
3 Příjmení	DOSINA	6 Číslo pojištěnce	0054015555
4 Jméno	LENKA	7 Kód ZP	555
5 Datum narození	01/04/2000	9 Platnost do	30/2/2200
8 Číslo průkazu	555723122629555		

Realistická

Přišla jsem na to,
su na se hrdá,
život je měna,
hlavně ta
tvrdá.

HELP!

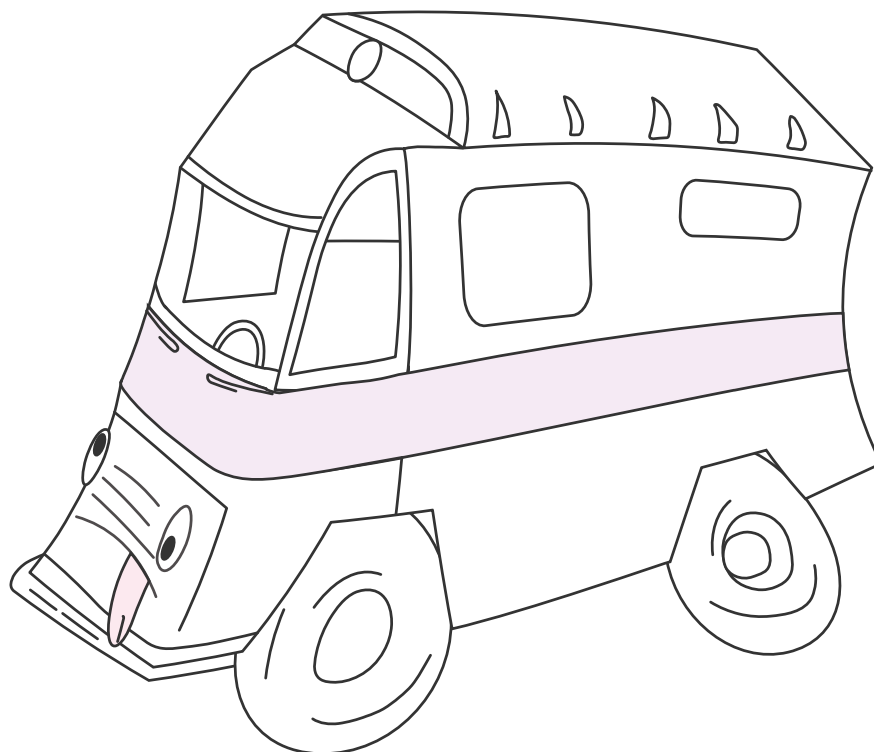
Až to bude
možné, otočte
se...

Otázka

Nevím kde to v sobě beru,
jezdít občas v protisměru.
Cožpak není v každé ženě
...projet kruháč obráceně?

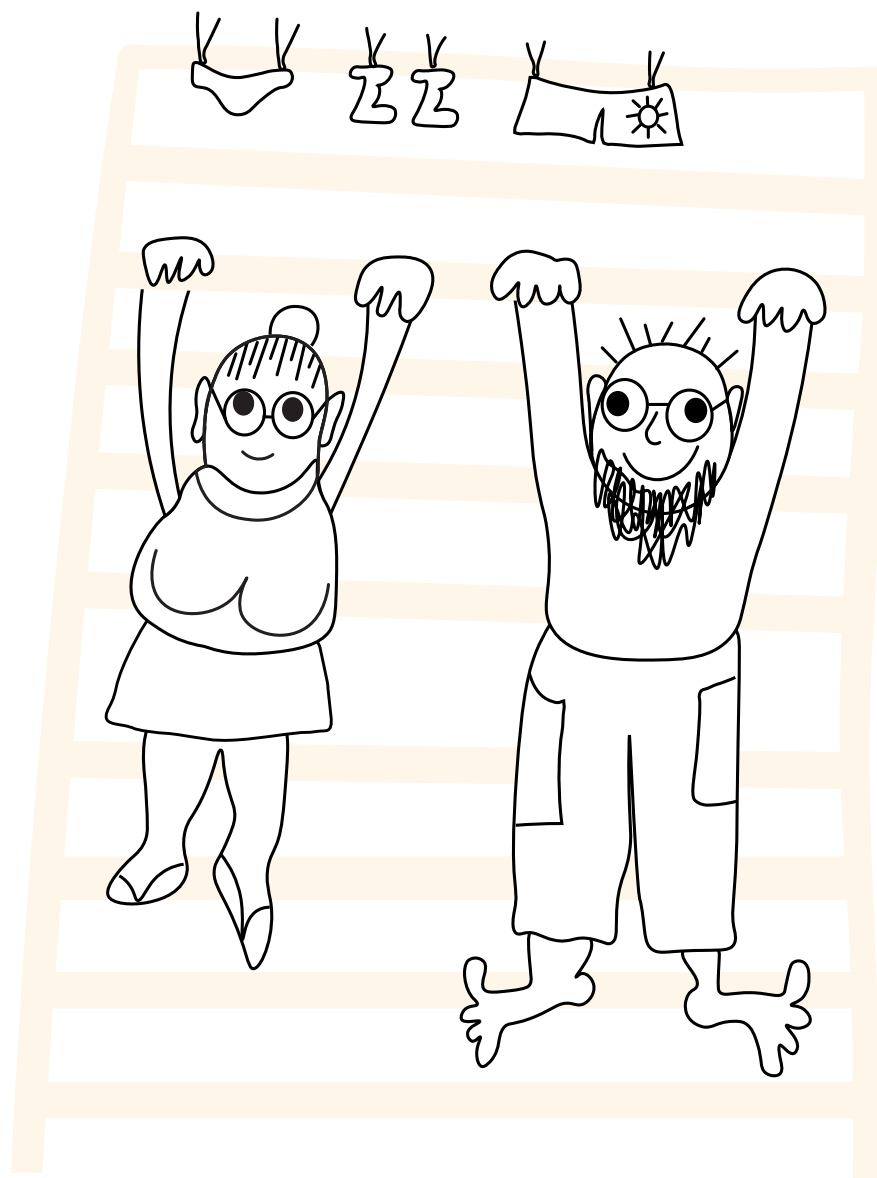
Ranní povzdech recidivisty

V policejním
voze
s želízky
na noze
jedu vstříc
své cele
...
Do...dele...

Reklamní slogan pro výrobce žebřin.

Je to tak krásné
zestárnout spolu...
u jednoho
ribstolu.

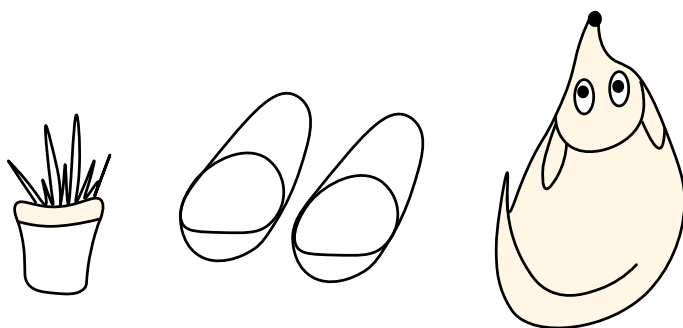

Prozaická

Do vlasů na trávě šeptám ti: „Cvoku,
sbalils mě, cítím to, zas na půl roku...“

Bráníš se, vytáčíš, snažíš se lhát,
„...měl jsem tě, už předtím, dvacet let rád...“

Nad námi hvězdy a před námi stáří...
Voňavá tráva a horký září...

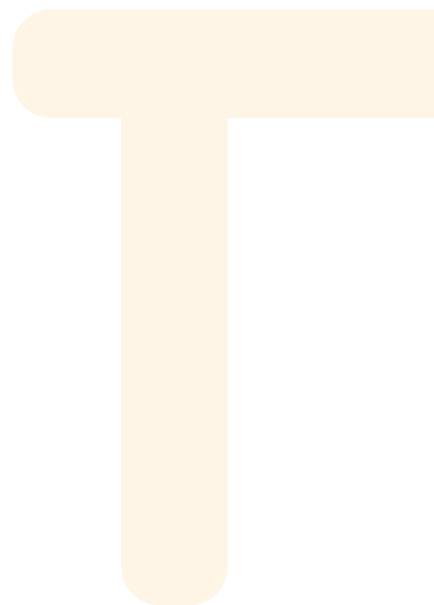

Plíhalovsky adventní

Dýchám jen
tence,
srdce bije
na půl...

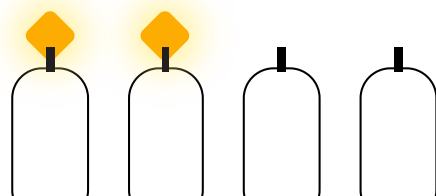
Hoří
adventní věnce
a za chvíli,
chytne i
stůl...

Adventní... ze života

Na adventním
věnci
dva milenci...
planou.

A jak ten
čas letí,
přidá se
i třetí,

aby nebyl
stranou

Pořád

Pořád se
bojíme
sami sebe.
Pořád si
myslíme,
že pro
jiné
je to
nebe...

45

Vzpomínka na budoucnost

Most v Mostaru
když po něm
kráčíš
zní po staru
když pořád
válčíš

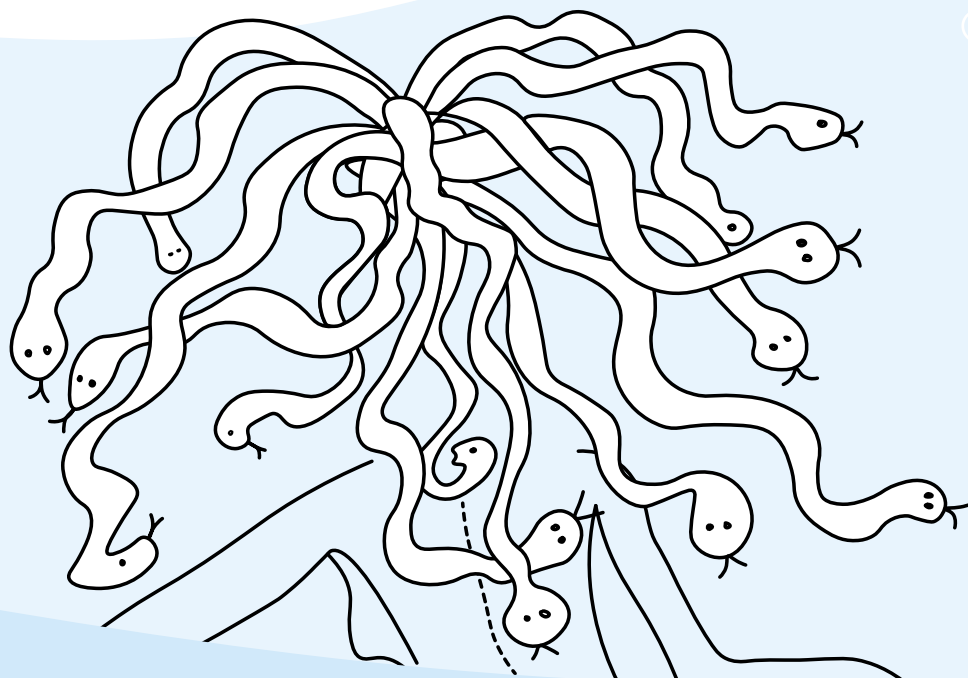
Strašidelná pohádka

Za mlhou z kamení,
za bránou z kostí,
tam řeka pramení,
co mrtvé hostí.

Za domkem z chřestýšů,
za louží z mědi,
všechno co napíšu,
ptáci hned snědí.

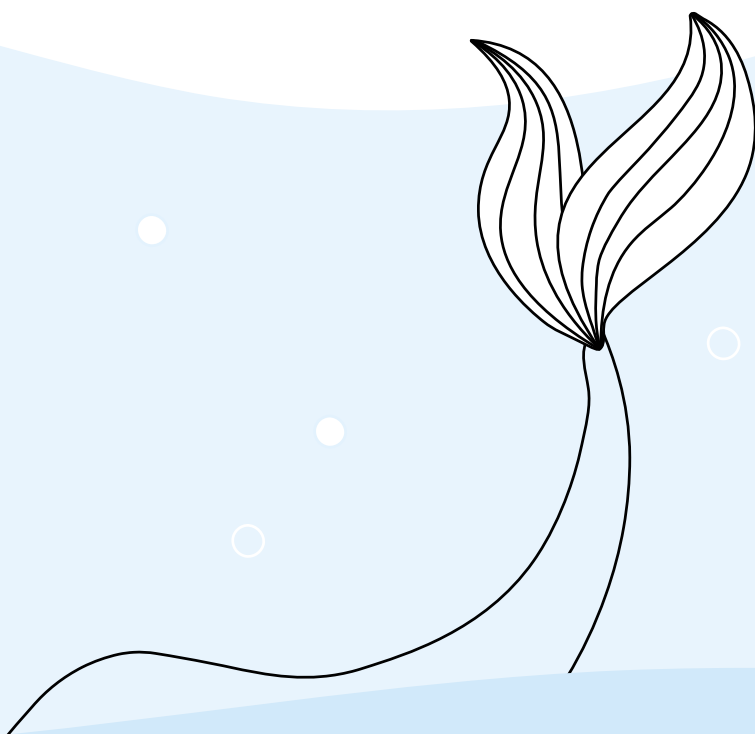
Musíš jít potichu,
vyhnout se mlze,
a kostmi proběhnout
směle a drze.

V pohádkách, naštěstí,
dobro vždy klíčí.
A mlhu z kamení
nakonec zničí.

Jak se množí mořské panny

Jak se množí
mořské panny?
Ty se množí
šupinami.
Když starému
panna dá,
cítí se
jak za mlada.

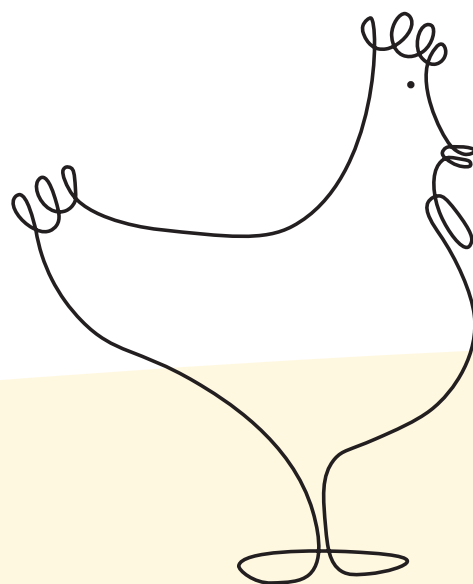
O ptácích a tak

Do vinného sklípku
pozval orel slípku.

Slípka začla plány splétat,
že naučí orla létat.

Klove, pípá, hlučně kdáká,
že by radši na panáka.

Pro ty, kdo v happy end věří
zůstalo před sklípkem peří.

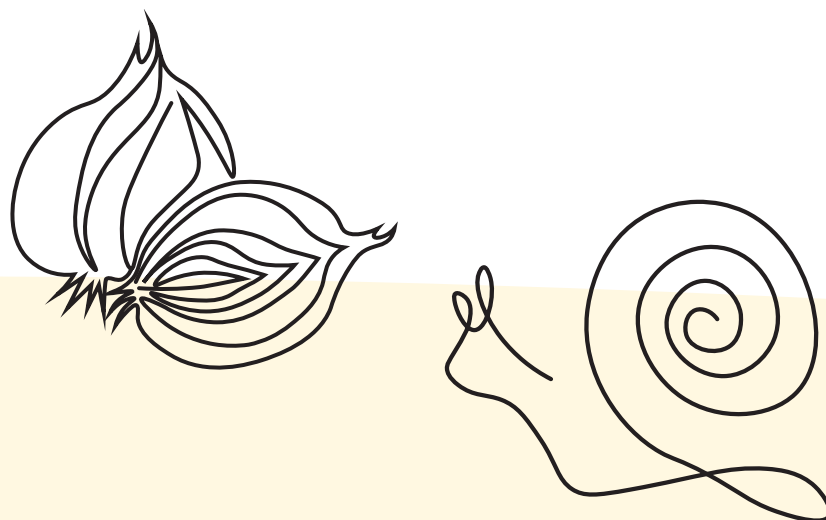

Štiplavá

49

Po cibuli vlci bulí,
ale já vím přeci,
že bulí i šneci.

Kdo nebulí po cibuli,
a teď si to přiznej,
ten je prostě divnej.

Osobní setkání
hrůzu nám nahání —
všecisú na fejsu

Dotýkání

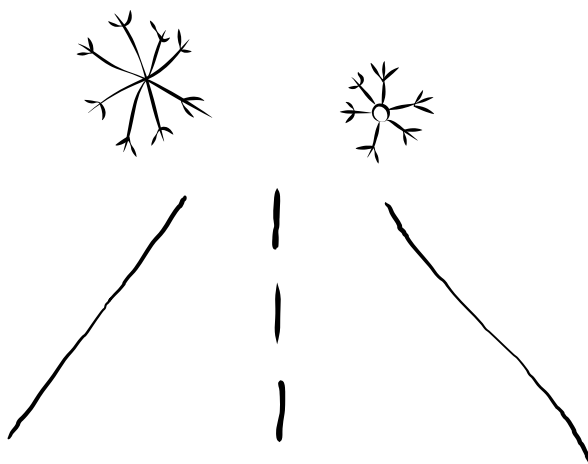
Dotýkám
se dotykáče
a ten mobil
tiše pláče.

Je prý starej byrokrat
co by se chtěl dotýkat
jen svých
osobních dat...

Zimní „sedomaso“ veršík

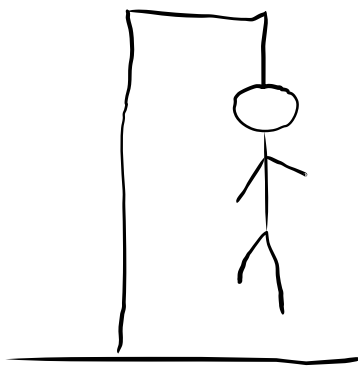
MILUJU SNÍH
NA SILNICÍCH

Kat gentleman

„ P R O V A Z ,
b b o n u s ?

Plíhalovsky krátká

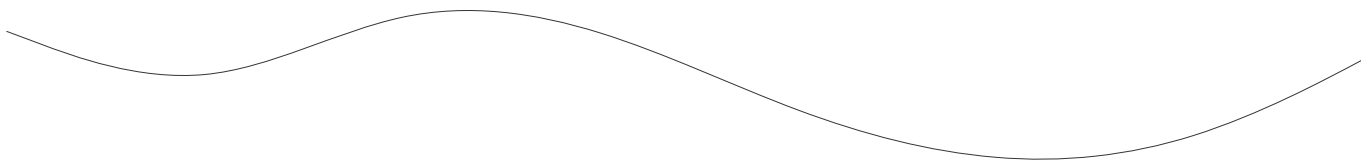
PŘI PROCESU VZNIKU
MĚLI JSME KLIKU...

Moje nejkratší a pravděpodobně poslední báseň, nebo spíš rým

MYJI
ZMIJI

Nerozhodná

56

...bývám trochu
na zapřenou,
někdy mužem,
jindy ženou...

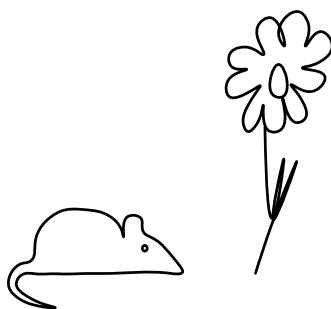
Předběžné opatření

Na svou duši
mírně jetou,
ač je mi to nemilé,
píšu tuší,
což se sluší:
„Bacha, vole,
fragile!!!“

Slova nejen vyjmenovaná

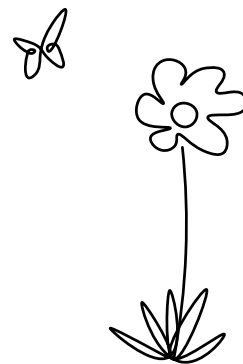
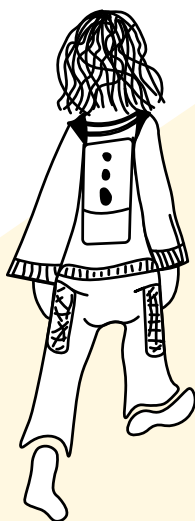
Zavile jsem zavyla,
jako stará kobyla,
jako býk co rozbil mlýn
a má z toho velké splín.

Kravinami člověk roste,
říkávám si nejmíň posté.
Syn i dcera, ba i myš...
Pýcha, pytel, potom plyš.

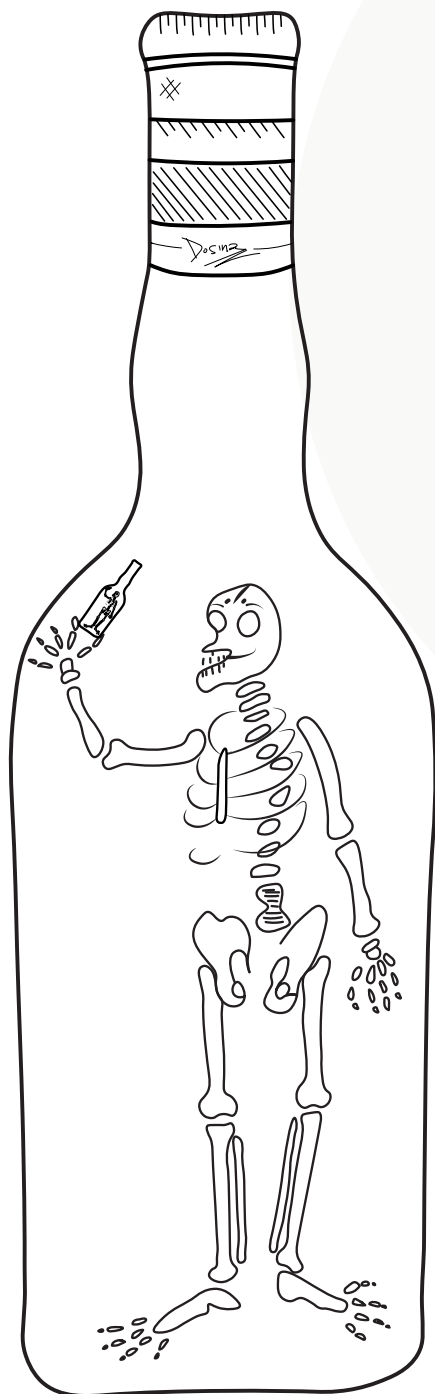
Bludičkovská

Mě ta dálka neleká
netřeba se bát,
někdy posun kupředu
může být i pád.

Někdy láhev
svěřená moři
je to, co...
budoucnost tvoří.

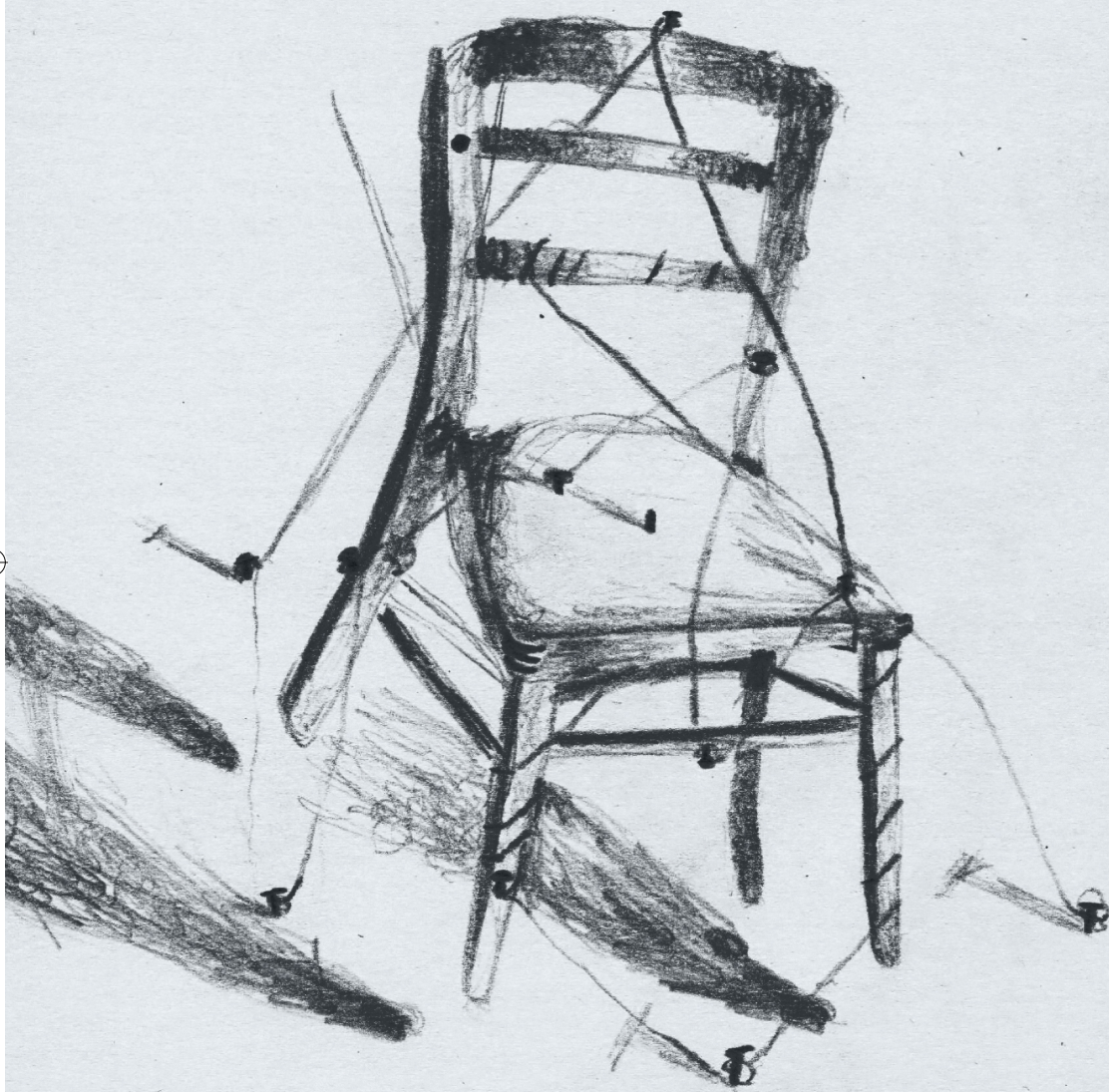

Po lahvince
myslivce
vytahuju kostlivce
ze skříní
i zpoza dveří
jeden ke dvěma
metrům měří.

A ten druhý
metr padesát
a chtěla jsem
mu zrovna
psát...

Na skelet,
že po myslivci
správně let
teprve začíná.
Jsme holt
jedna rodina.

Téma

62, 63

Domov je židle,
hrnky od čaje
a starý pantofle
Místo kde nikdo nehraje
si na krále,
ani na bohéma

Domov je
malé velké téma
když děti mizí
O tom co nás pojí
a co dělí...
jsou to chrámy
a nebo cely?

Jsou to dostihy
nebo sázky
a kolik domov
dává lásky...
A nad židlí
uschlé jmelí

Rezignace

Na znamení lásky
dala jsem ti pus
dnes máš šedé vlásy
a za ženu husu
City nejde vrátit
každý se tím trápí, žere
než si život krátit
zajdu s někým do postele

s kým je vlastně celkem fuk
sex prospívá pleti
jestli holka nebo kluk –
asi jedno v týhle změti

Kamenná

Slova v barvě kamení
přicházejí na svět,
někde ve mě pramení,
nevezmu je nazpět.

Dolák

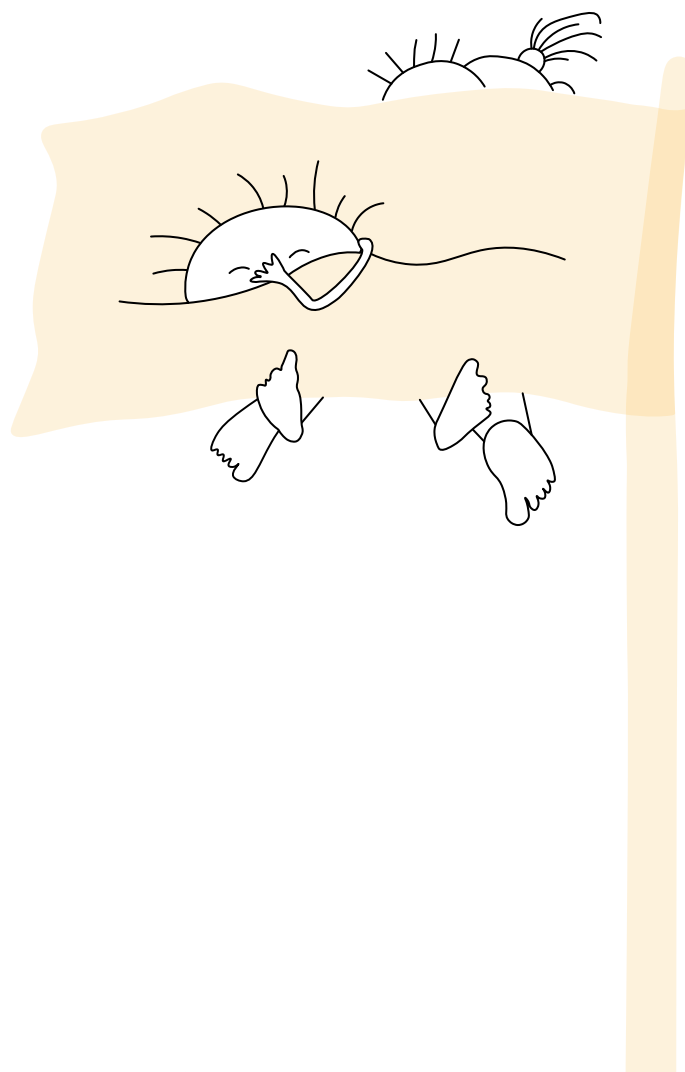
Dávno nechodím
ke zpovědi,
ve spárách zdí
nacházím
odpovědi...

Ranní erotická

Pod peřinou
zůstalo
trochu
žáru,
po vlajce
co plála
na stožáru...

Pokračování

Někdy má anděl
modré vlasy
a někdy
hnědé...

A někdy je
život
"...no tak
asi..."
A někdy
rychle jedem

Zjevení

Dva ježci dřevění
po louce běží
k Mecce.

Je to jak
zjevení,
utekli právě
z klece.

Důkaz č. 68

necht' *ježek* = *dřevěný* + *utečenec* ∈ louka, pak platí:

$$2 \times \text{jezek} \rightarrow x = m E c^2 a$$

Matematická

Na dně mé staré kabelky
dělí se části na celky.

Stejně jak ve mě,

když zeptal ses:

„Slečno...

chceš se mnou poznat...

NEKONEČNO?“

$$\lim_{x \rightarrow 8} \frac{1}{x-8} = \infty$$

$$\lim_{x \rightarrow 5} \frac{1}{x-5} = 5$$

Dokažte, že $1 = 2$

Důkaz: necht' $a = b$

1. $a^2 = a \times b$
2. $a^2 - b^2 = a \times b - b^2$
3. $(a+b) \times (a-b) = b \times (a-b)$
4. $(a+b) = b$
5. $(b+b) = b$
6. $2 \times b = b$
7. $2 = 1$

Dokažte, že $0 = 1$

Důkaz:

1. $0 = 0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0 \dots$
2. $0 = (1-1) + (1-1) + (1-1) + (1-1) + (1-1) + (1-1) \dots$
3. $0 = 1 + (-1+1) + (-1+1) + (-1+1) + (-1+1) + (-1+1) + (-1+1) \dots$
4. $0 = 1 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0 \dots$
5. $0 = 1$

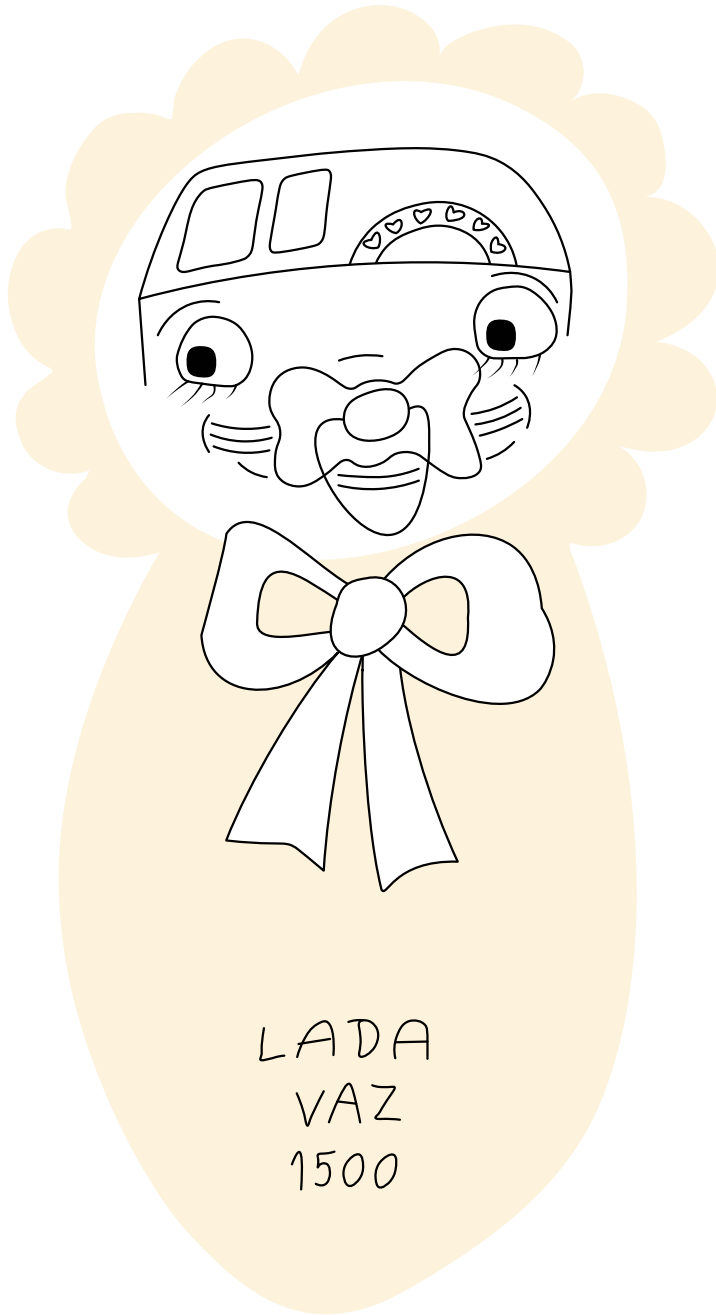

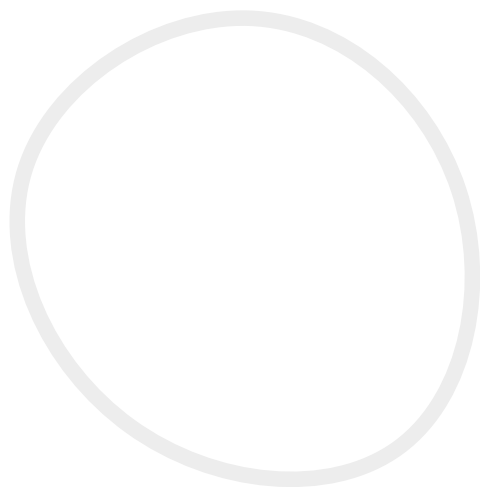
Lada bejby

Vylil mi někdo
litr mlíka
na novýho
žigulíka.

Colu bych
chápala
ta žere lak,
je to vzkaz:
„Kámo,
tady jde
o zobák.“

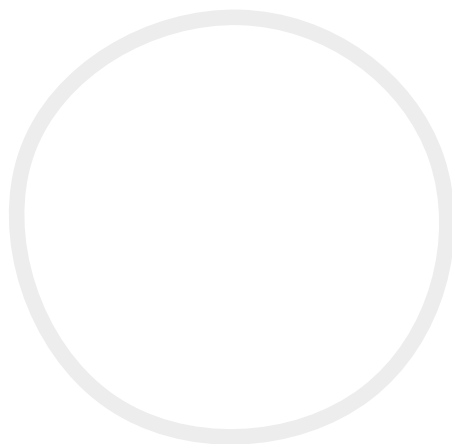
Přemýšlím,
mudruju,
nakonec...
Lada je nejspíš
kojenec.

Příběhy

Ráno v Tescu

Závidím lidem, kteří prahnou po zážitcích. Já jich mám po ránu tak akorát. To se tak člověk vydá, nic zlého netuše, na nákup do Tesca. Úplně obyčejný nákup, rozumějte. Beru s sebou tu milovanou blondátou blbku. To by mi neodpustila.

Před obchodem je uvázaný psík, střední velikosti a hlasitě štěká, vyje, sem tam hrábne packou. Naše nacvičené úvaziště u hromosvodu je naštěstí volné. Pes uvázan, košík protlačen, zpocená v roušce hledám potraviny, když v tom...

V tom se rozevřou dveře a jako by se sama nebesa chtěla pobavit... Do obchodu s hlasitým štěkotem a bez obojku vlítne moje blondýna. Chvilí jí trvá, než mě mezi regálama najde, ale pak... pak je to tady... našly jsme se. Té radosti, někteří samou radostí skárají do výše naskladněných okurek a následuje rychlý okruh kolem vajec a sýrů. Marně se snažím to obrovské šťastné zvíře chytit.

Sledují nás prodavačky, zákazníci a nebesa, ty se smějí až drobné slzičky padají na chodník.

Vleču to zvíře ven. „Tam neprojdete“, volá na mě paní pokladní, když vidí, jak narážím do turniketu. Plastové packy na průjezd košíkem se také ohýbají jenom jedním směrem, lezu po čtyřech, táhnu hopsajícího šťastného psa. Venku vyje ten uvázaný. Lidé nenakupují, baví se.

Venku je dáma utážena k hromosvodu, je mi jedno jestli dýchá. Je dobré být před smrtí chvíli šťasten.

S klidem se vracím ke svému nákupnímu košíku a už jsem opět šedá a nezajímavá nakupující myš. Zaplaťpánbůh.

Zájezd do Francie

Před spoustou let, tematicky zaměřený zájezd na gotické památky Normandie a Bretaně. Provází nás osmdesátiletý průvodce. Je to zcestovalý, sečtělý, jazykově vybavený a neuvěřitelně životaschopný stařík.

Já jsem tu omylem, protože kamarádka řekla pojed'. Ostatní účastníci jsou lidé vzdělaní, vyučují dějiny umění, dějiny, umění — a jsou tu správně.

Děda vypráví: „A nalevo vidíte...“

No a já si odjakživa pletu pravou a levou. Tak samozřejmě koukám napravo na dětské hřiště a z mikrofonu se ozývá, že toto bylo vybudováno na konci třináctého století za vlády nějakého strejdy. Mě to moc neštymuje k těm barevným koníkům na ocelových pérech, ale než svůj omyl zjistím, projíždíme kolem čerpací stanice. A ta asi taky nebude tak stará.

Městečko Etretat. Kromě toho, že je malebné (Monet ví) se v moři kolem nacházejí drahokamy. Náš průvodce vysvětlil, že vypadají jako drobná zelená sklíčka.

Je začátek března. V moři jsem sama. Přátelé, s akademickými tituly z humanitních škol, mému skotačení ve vlnách s vyhrnutými nohavicemi přihlížejí ze břehu v péřových bundách. A najednou ho mám. Zelený drahokam. Už taky bylo načase. Nohy zmodraly a pokouší se o další barevný level.

Nadšeně běžím za průvodcem a ukazuju mu svůj nález.

Milý moudrý pán posune brýle a povídá: „Musím vás zklamat, tohle je jen střípek staré obroušené pивní lahve.“ Vrací mi ho soustrastně do ruky a já mu říkám: „A víte co? Já to takhle mám i s chlapama. Vždycky si myslím, že jsem našla poklad a ona je to jen rozbitá, obroušená láhev od piva.“

Ve starém pánovi byla hluboká životní moudrost, když řekl: „Víte, máte dvě možnosti. Buď nepátrat po pravosti klenotu, anebo si ty střepy netahat domů.“

Pohlédl na kamínek a šibalsky na mě mrknul: „Naházejte to do předzahrádky, však oni vám tam ještě budou platní.“

Zázrak

Veselé a smutné příběhy se střídají a někdy prolínají a vytvářejí směsice nepojmenovatelných pocitů.

Pár let zpátky, v hospicu U svaté Zdislavy v Liberci, odcházel z tohoto světa blízký člověk.

Ze začátku mě poznával, pak někdy, pak ne. Klobouk dolů před pracovníky v hospicu, nesmírný obdiv pro jejich úsměv, klid a pohodu. Dokonce v přízemí bufík s výbornou kávou a nanukem. A tak si ty poslední chvíle lidé snaží udělat krásné, pokud to jen trochu jde.

Ten den jsme s kamarádem vykouřili 18 cigaret za hodinu a půl. Já zapálila, roztáhla a podala. Cigárko někdy vyhaslo. Tak znova.

Cestou zpátky se ale dostavil smutek a sedl na duši. Otázky proč, slzičky a špatně z cigaret.

Říkala jsem si, že než to skrze slzy, rozmazaný s řasenkou a nudlí, do někoho trefit, radši zastavím a trochu se projdu.

Ve Lvové jsem zahodila auto na parkovišti pod Lemberkem a vydala se ke studánce. Je prý zázračná. Táhnou se a je mi blbě, fyzicky, duševně i duchovně. Mám v plánu se napít, obejít kopec a pokračovat v jízdě. Na magii míst moc nevěřím, ale tenkrát tam byla. Nebo tam nebyli lidi. Nevím. Měla jsem pocit, že i stromy mě hladí.

U studánky byl starší pán s kárkou plnou PETek a trpělivě čerpal zázračnou vodu. Vyhodnotila jsem jeho počínání zhruba na dva dny. Přistoupila jsem k němu a požádala, zda bych se mohla jen napít. Pán byl samá laskavost. Přetál proud PET lahví, objevil se proud vody. Spojila jsem dlaně v mističku, nabrala vodu a hluboce se napila. Pak ještě jednou, a nakonec jsem si umyla obličej. Dědek mě celou dobu pozoroval. Když jsem se narovнала a mokrým úsměvem mu poděkovala zvolal: „ZÁZRAK! O dvacet let jste omládla!“

Byla to pecka, jako kdyby mi stříkli živou vodu přímo do žíly, přinejmenším VAPkou.

Rozchechtala jsem se tak, že jsem se nemohla nadechnout. Když jsem se uklidnila, povídám tomu vtipálkovi: „No, vy jste mi teda dal.“

Dědek se chechtá a povídá: „Ale vy mě né...“

Tak tam stojíme nad pramenem živé zázračné a samozřejmě radioaktivní vody a tlemíme se.

Zamávala jsem mu. Sady pod Lemberkem začínaly kvést.

Kamarád zemřel na den Země. Radost a smutek v nás vytvářejí směsici nepojmenovatelných pocitů. Jsem za to vděčná.

Když duch zvítězí nad hmotou...

Asi to bylo ze stresu, že mě navštíví maminka. Rozhodla jsem se hned po ránu upéct roládu.

Hned v první fázi po vytažení jsem ji zapomněla zabalit do mokré utěrky, takže později se vzpouzela a trhala. Pak jsem vytáhla z lednice marmeládu a ejhle — nešla natírat, byla hustá, plná kousků, tak jsem naznala, že je bio. Netuším, kdo a proč mi ji věnoval. Bojovala jsem statečně, duch zvítězil nad hmotou. Celá upachtěná jsem svinula tu majstrštyk palačinku. Vezmu skleničku s marmeládou, že ji uklidím a s hrůzou čtu... Pečený čaj 2019.

K roládě tohoto typu doporučuji podávat horkou vodu.

Jak mi děti vydaly knihu

Ale to je příběh na jindy

Jak jsme mámě vydali knihu

Máma vždycky snila o tom napsat knížku básní. Jo, řeknete si, o své knížce sní každý druhý člověk. A skoro nikdo ji nedotáhne až do konce. Tamten začne od začátku, napíše dvě tři stránky a po čase to zabalí. Že je to moc složitý. No a jiný zase píše páté přes deváté. Tak jak ho to napadne.

No a máma to tak měla pořád. S radostí vymyslela básničku, napsala ji tu na cár papíru, na zeď, tamhle na kus složenky či účtenky... No a pak? Prostě ji někde založila. A tak jsme různě po domě náhodně objevovali díla. A zpravidla v době, kdy jsme akutně hledali zrovna něco jiného. Trochu pomohlo, když si začala některé básničky psát na svůj fejsbůk. Ale zkoušeli jste někdy něco hledat na facebooku?

A tak se zrodila hlodavá myšlenka. Taková ta, co vás ne nechá vydechnout – Co by se stalo, kdybychom knížku zkompletovali za mámu? A chtěli jsme to stihnout do roku a půl, na autorčiny padesátiny.

Nejtěžší část, jak asi správně tušíte, bylo sesbírat a seřadit básničky, aby na sebe jakž takž navazovaly. Zdánlivě banální úkol, který ale zabral půl roku. Do dneška nevím, jak se bráchovi podařilo všechny skryté básničky najít, a ani nevím, kterou část bytu musel převrátit vzhůru nohama. A asi měl tak trochu štěstí, že zrovna týden máma nebyla doma.

Na začátku léta 2020 bylo teda zkompletováno, básničky seřazené, vybrané jedno písmo pro nadpisy a jedno písmo pro text... A prostě to nebylo ono. Všechno to bylo ucelené, jednolité, splňovalo všechny designové předpisy. Ale nebyla to mámina knížka. Neměla její duši. Všechno bylo moc normální. Jenže máma je duší narušitel. Tu a tam udělá něco jinak. Tady použije jiný styl. A pak se na jednou rozhodne zase úplně jinak. Jen tak, protože to tak má. Chtěli jsme aby tohle bylo na první pohled vidět i v knížce.

Když tedy otevřete dvojstranu, vybafnou na Vás různé období, různý styl. Většina obrázků je mámina tvorba, poznáte to podle stylu. Zbytek je tvorba naše, jejich „dětí“. Knížka má být dárkem. Nám jí. A od ní Vám.

Máma se totiž v průběhu prací tak trochu dozvěděla, co pro ní chystáme. A nakonec se velkou měrou na samotné knížce podílela taky.

— dcera Marie

Autoři

- autorka básní a většiny ilustrací, Lenka Dosina
- dcera Maruška a její přítel Šabla
- syn Honza a jeho přítelkyně Áďa
- dcera Helča a kamarádka Verča

Děkujeme za moudré rady Šablově mamince.

Chcete tuhle knížku?

Vytiskněte si ji na stránce dosina.cz

Dosina je na Fejsu

Sledujte Dosinu na Facebooku.

